

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

3. Velikonočna nedelja

1.5.2022

Leto XX., 17 (1067)

Ko se je že zdanilo,
je stal Jezus na bregu, vendar
učenci niso vedeli, da je Jezus.

Jezus jim je rekel:

»Otroci, imate kaj prigrizniti?«

Odgovorili so mu: »Nič.«

Tedaj jim je rekel:

»Vrzite mrežo na desno
stran čolna in boste našli.«

Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib
niso mogli izvleči. Tisti učenec,
ki ga je Jezus ljubil, je rekel Petru:

»Gospod je.« Ko je

Simon Peter slišal, da je Gospod,
si je opasal vrhnje oblačilo,

ker je bil gol, in se vrgel v jezero.
Drugi učenci so pripluli s čolnom

in privlekli mrežo z ribami;
niso bili namreč daleč od brega,
le kakih dvesto komolcev.

Ko so stopili na kôpno,
so na tleh zagledali žerjavico
in na njej ribo ter kruh.

Jezus jim je rekel: »Prinesite ribe,
ki ste jih pravkar ujeli!«

(Jn 21,4–10)

VPRAŠANJE PO NAŠI LJUBEZNI

Vsak človek si v svoji globini želi, da bi bil ljubljen in da bi lahko ljubil. Toda naše hrepenenje je pogosto neuresničeno. Imamo izkušnje, da nas ljubezen lahko začara in podre vse zidove naših obrambnih mehanizmov. Toda svojo ljubezen pogosto občutimo kot tako krhko, prepojeno z različnimi strahovi, z željo po lastništvu in moči.

Janezov evangelij nam pokaže, kako je Jezus odprl za ljubezen ljudi, ki so bili odtujeni sami sebi in niso mogli ljubiti. Zato zaključil Janez svoja tri vstajenjska srečanja z vprašanjem ljubezni. V trikratnem vprašanju Petru ne gre le za to, da se mora ta, ki naj bi vodil Cerkev, izkazati s posebno ljubeznijo. Veliko bolj gre tu za vprašanje, kako smo se sposobni naučiti resnične in pristne ljubezni. Jezus vpraša Petra trikrat: to se nanaša na njegovo trikratno zatajitev.

Ko govorimo o svoji ljubezni, moramo to početi v zavesti, da smo ljubezen pogosto izdali, da smo v vsem hrepenenju po ljubezni pogosto delali prav nasprotno. Ne moremo se trkati po prsih in govoriti, da ljubimo Boga in ljudi. Potrebno je veliko ponižnosti in samokritičnosti: ne ustimo se preveč, ampak previdno govorimo le o svoji želji, da poskušamo resnično ljubiti.

V grškem besedilu vpraša Jezus Petra v prvih dveh vprašanjih po njegovi »agape«: ali ga ljubi z ljubeznijo, ki je osvobodjena lastnega jaza, namena, da bi si drugega podredil. In Peter dvakrat odgovori pritrdilno. O sebi lahko reče, da ljubi Jezusa kot prijatelj, z ljubeznijo, ki je polna čustev, saj ga ima rad in občuti ob njem veselje.

Pri tretjem vprašanju zamenja Jezus izraz »agape« z »phileis«. Sedaj je Peter žalosten zato, ker se spomni na svoje izdajstvo. Mogoče pa ga žalosti tudi to, da Jezus postavlja pod vprašaj njegovo prijateljstvo. Zanj je to vendar tako jasno. Da Jezusa ljubi z nesebično ljubeznijo (agape), tega si nikoli ni drznil trditi; o občutkih svoje prijateljske ljubezni pa nikoli ni dvomil.

Kakšna pa je tvoja ljubezen do Jezusa?

Svete maše:

3. VELIKONOČNA NEDELJA 1.5. Sv. Jožef Delavec	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> Palčje <i>Zagorje</i>	8,30 Začetek šmarnic 9h +Zorko Tomažič, Trnje 97, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij 12h +Jožef in Jožefa Nadoh, Palčje 44 <i>15h Začetek šmarnic</i>
Ponedeljek 2.5. Sv. Atanazij, škof. c.u.	Sv. Trojica Palčje	12h V čast Sveti Trojici za dobrotnike in romarje 19h V zahvalo, Palčje 1/a – Šmarnice
Torek 3.5. Sv. Filip in Jakob, apost.	<i>Šilentab.</i> Klenik	<i>13h +Angela Štavar, Pivka, pogrebna, dar. Šilentabor 2</i> 19h +Alojz, Frančiška in Stane Polh, Klenik 37, obl.- Šm.
Sreda 4.5. Sv. Florijan, mučenec	<i>Zagorje</i>	<i>20h Za duhovne poklice in svetost duhovnikov -Šmarnice</i>
Četrtek 5.5. Sv. Angel. red. mučen	Juršče <i>Zagorje</i>	18,30 V dober namen – Šmarnice <i>20h Šmarnice in Molitvena ura za duhovne poklice</i>
Petek 6.5. Sv. Dominik Savijo	<i>Zagorje</i> Trnje	<i>17,30 +Jože, Janez in +i starši Fatur, Zag. 122 – Šmarn.</i> 19h +Angela in Franc Ženko, Trnje 39 – Birm. devetdn.
Sobota 7.5. Sv. Gizela, opatinja	<i>Zagorje</i> Trnje	<i>17,30 +Milka in Albin Knafelc, Zagorje 112, obl. -Šmar.</i> 19h +Ivan in Greta Tomšič, Trnje 7, obletna
4. VELIKONOČNA - NEDELJA Dobrega Pastirja 8.5. Sv. Bonifacij IV., papež	Trnje Trnje <i>Zagorje</i> Juršče <i>Zagorje</i>	8,30 Birmanska devetdnevnic – Šmarnice 9h Za vse župljane obeh župnij 10,30 V čast sv. Florijanu za gasilce, dar. Karitas 12h V zahvalo molivcem, Juršče 15 <i>15h Šmarnice</i>

- **ŠMARNICE:** Stopili smo v mesec maj, Marijin mesec, ko našo nebeško Mater častimo z ljudsko pobožnostjo šmarnic. Šmarnice bodo po vseh cerkvah, večinoma bodo ob 19h, lahko pa se sami dogovorite za drugačno uro. Kjer bo sv. maša, bodo tedaj. V Zagorju bodo praviloma ob 20h, sicer pa z mašo.

- **POMLADANSKI SHOD NA SVETI TROJICI** bo jutri, 2. maja ob 12h – opoldne. Somaševanje bo vodil postojnski vikar in lanski novomašnik g. Tilen Kocjančič. Lepo vabljeni na ta obnovljeni romarski kraj!

- **APOSTOLA FILIP IN JAKOB** godujeta v torek, v sredo pa **SV. FLORIJAN, zavetnik gasilcev in priprošnjik** zoper požare, poplave in druge naravne nesreče. Zato bomo imeli prihodnjo nedeljo v Zagorju sv. mašo za vse gasilce obeh župnij. Gasilci lepo vabljeni k vašemu zavetniku!

- **BIRMANSKA DEVETDNEVNICA** – neposredna priprava na prejem sv. birme štirinajstih birmancev v Trnju – **se bo začela v petek, 6. maja.** Vsak večer se bomo zbirali k sv. maši ob 19h v župnijski cerkvi v Trnju. K devetdnevnicu ste povabljeni tudi starši, botri in ostali družinski člani, da z molitvijo in sv. daritvijo podpremo birmance in birmance, ko stopajo na samostojnejšo pot v hoji za Kristusom, da bodo s svojim življenjem res postali pričevalci za vstalega Gospoda!

- **PRVI PETEK IN SOBOTA** sta tudi v tem tednu. Vse vabim k zadostilnemu sv. obhajilu. **BOLNIKE IN OSTARELE** bom obhajal v petek dopoldne. Če še kdo želi, da ga pridem obhajati, naj mi sporoči.

- VABILO G. ŠKOFA JURIJ GASILCEM IN GASILKAM: Vsa gasilska društva vabim **v soboto, 7. maja 2022 ob 17h** na Sveto Goro pri Gorici, da se zahvalite svojemu zavetniku sv. Florijanu za vsa uspešna posredovanja v preteklem letu in se mu priporočite za pomoč pri raznovrstnih reševanjih v prihodnjem letu. Z besedami apostola Pavla vsem želim in voščim, da bi vam vedno uspelo pogasiti zlasti vse ognjene puščice hudega duha (Ef 6,16).
Škof Jurij

*Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod,
si je opasal vrhnje oblačilo,
ker je bil gol, in se vrgel v jezero. (Jn 21,7)*

Peter, v meni so ravno taki strahovi, kakor so bili tvoji, enaka negotovost, enaka omahljivost.

Peter, tudi zame so dovolj že besede kakšne dekle, posmehovanje kakšnega prijatelja, jedke opazke sodelavca, da skrijem svojo vero ali pa jo zakrinkam.

Peter, tudi jaz iz strahu pred trpljenjem, pred morebitnimi težavnimi situacijami, in ker se bojim tvegati, kaj kmalu zbežim in pozabim na vse obljube ljubezni in zvestobe.

Peter, ampak jaz nisem kakor ti. Nimam ponižnega poguma, da bi priznal svojo šibkost, in pustim, da me moje napake in nezvestoba ustavijo. Nimam pogumne ponižnosti, da bi se vrnil h Gospodu vsakokrat in kljub vsemu, in to takoj, brezpogojno.

Peter, pomagaj mi, da bom postal kakor ti. Daj mi moč, da se bom vračal h Gospodu. Takoj in vedno. Tudi če bi moral plavati.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

TEDEN MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE

Kaliti in rojevati nove duhovne poklice je ena najzahtevnejših nalog sodobnega časa. Potrebna je prenovljena iznajdljivost, ki bo vsej Cerkvi in še posebej župnijskim animatorjem dala moči in poguma, dušnim pastirjem Duha poslušnosti in sodelovanja, vsakemu kristjanu pa omogočila, da bo odkrival lastno poklicanost, kako biti Jezusov učenec in misijonar evangelija. Nikomur izmed njih pa ne sme biti tuje molitveno življe-

nje in tišina, ki je edina sposobna iz prahu zemlje obuditi tiste, ki jih Bog kliče. Duhovni poklici so žlahtna ruda, ki se s trudom izkoplje iz Božjih globočin. Samo potem, ko bodo naše roke žuljave od molitve, bo Cerkev doživela pomlad duhovnih poklicev. Zato smo še posebej v tem tednu vsi povabljeni, da se odpravimo na pot molitve in iskrene prošnje.

Po: S. Slatinek

Blagor nam, če bomo po besedah sv. Pavla postali prijeten vonj za Kristusa, ki po našem krepostnem, krščanskem življenju razveseljuje vso našo okolico. Ker Božje kraljestvo na zemlji – Cerkev – je velik Božji vrt, najžlahtnejše cvetlice pa naj bomo mi ljudje, naše kreposti barvni lesk in naš plemeniti značaj prijeten vonj. Bog pa je tudi cvetlice ustvaril v svojo večjo čast. Zato krasite tempelj, oltarje in Marijine podobe, slednje z dišečimi šmarnicami v teh majskih dneh.

bl. Anton Martin Slomšek, Govori o Mariji

YOUCAT – katekizem za mlade

Moremo s svojim razumom spoznati Boga?

Da, človekov razum more z gotovostjo spoznati Boga.

(KKC 31–36, 44–47)

Svet ne more imeti svojega izvora in cilja v samem sebi. V vsem, kar obstaja, je več, kot vidimo. Urejenost, lepota in razvoj sveta kažejo prek sebe in na Boga. Vsak človek je odprt za resnico, dobroto in lepoto. V sebi sliši glas vesti, ki ga sili k dobremu in ga opominja pred zlom. Kdor razumno zasleduje to sled, najde Boga.

* * *

Od kod vemo, kaj spada k pravi veri?

Pravo vero najdemo v Svetem pismu in v živem izročilu Cerkve (= tradicija).

(KKC 76, 80–82, 85–87, 97, 100)

Nova zaveza je nastala iz vere Cerkve. Sveto pismo in tradicija spadata skupaj. Predajanje vere ne poteka v prvi vrsti prek besedil. V prvih stoletjih so v Cerkvi govorili, da je Sveto pismo »zapisano bolj v srce Cerkve kot na pergament«. Že učenci in apostoli so novo življenje doživljali predvsem v občestvu z Jezusom. V to občestvo, ki je po vstajenju na drug način obstajalo naprej, je mlada Cerkev vabila ljudi. Prvi kristjani so »bili stanoviti v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah« (Apd 2,42). Družili so se med seboj, in vendar so imeli prostor za druge. Vse do danes je vera to: kristjani vabijo druge ljudi, da bi spoznali občestvo z Bogom, ki se je od časov apostolov neponarejeno ohranilo v Katoliški cerkvi.

Župnijska Oznaniła izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si

6. maj DOMINIK SAVIO

Rodil se je 2. aprila 1842 v kraju Riva di Chieri v jugozahodnem delu italijanske pokrajine Piemont in bil še isti dan krščen. 8. aprila 1849, na veliko noč, je prejel prvo sveto obhajilo. Znal je že pisati in ta dan je v svoj dnevnik zapisal sklepe za svoje življenje: »Pogosto bom šel k spovedi in pristopil bom k svetemu obhajilu, kolikokrat mi bo spovednik dovolil (takrat še ni bilo v navadi vsakdanje sveto obhajilo). Posvečevati hočem Gospodove dneve. Moja prijatelja bosta Jezus in Marija. Rajši umrjem, kot da bi storil en sam greh.« V šoli je bil vedno prvi, čeprav se za prvenstvo nikoli ni potegoval. Zvesto je služil Bogu, ki mu je podaril tako lepe talente. Leta 1854 je prišel v don Boskovo šolo, kjer je ostal dve leti in pol. Svetniški vzgojitelj je strmel, ko je videl, kako čudovito napreduje Dominik v Božji modrosti in milosti. Posebno rad je častil Marijino brezmadežno srce in 8. junija 1856 je ustanovil posebno Družbo Brezmadežne, za katero je sestavil pravila, ki razodevajo neverjetno duhovno zrelost komaj štirinajstletnega dečka. 9. marca 1857 zvečer je nenadno tako oslabel, da so mu podelili zakramente za umirajoče. Ob njem je bil don Bosko ter oče in mati. Mati je jokala, oče je na njegovo prošnjo molil molitve za umirajoče. Z besedami: »Zbogom, dragi očka, kakolepo je, kar gledam!« in s srečnim smehljajem na obrazu je brez najmanjšega trepetja izdihnil. Je zavetnik ministrantov in mladih pevcev.

SMEH JE POL ZDRAVJA

PODPIS – Učitelj zgodovine: »Kje je bila podpisana mirovna pogodba leta 1918?« – Erik: »Desno spodaj.«

SREČA – Pacient: »Gospod doktor, hočete reči, da moram izbrati med operacijo ali smrtjo?« – Zdravnik: »Z nekoliko sreče lahko imate oboje.«